

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2014/C 129/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 112 z 14.4.2014. 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2014/C 129/02

Sprawy połączone od C-337/12 P do C-340/12 P: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 marca 2014 r. – Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S przeciwko Yoshida Metal Industry Co. Ltd, Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) [Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rejestracja oznaczeń tworzonych przez powierzchnię pokrytą czarnymi krążkami — Unieważnienie — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) — Przeinaczenie dowodów] 2

2014/C 129/03

Sprawa C-409/12: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Patent- und Markensenat – Austria) – Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH przeciwko Pfahnl Backmittel GmbH (Znaki towarowe — Dyrektywa 2008/95/WE — Artykuł 12 ust. 2 lit. a) — Wygaśnięcie — Znak towarowy, który stał się w handlu, w wyniku działania lub zaniechania właściciela, nazwą powszechnie używaną w odniesieniu do towarów lub usług, dla których został zarejestrowany — Postrzeganie oznaczenia słownego „KORNSPITZ” przez sprzedawców z jednej strony i użytkowników końcowych z drugiej strony — Utrata charakteru odróżniającego z punktu widzenia jedynie użytkowników końcowych) . . . 3

2014/C 129/04	Sprawa C-458/12: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 6 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Trento – Włochy) – Lorenzo Amatori i in. przeciwko Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl (Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Przejęcie przedsiębiorstw — Ochrona praw pracowniczych — Dyrektywa 2001/23/WE — Przejęcie stosunków pracy w wypadku zbycia na podstawie umowy części zakładu, która nie może być uważana za wcześniej istniejącą niezależną jednostkę gospodarczą)	4
2014/C 129/05	Sprawa C-595/12: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Loredana Napoli przeciwko Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria (Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2006/54/WE — Równość traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie zatrudnienia i pracy — Szkolenie służące uzyskaniu statusu urzędnika — Wykluczenie z powodu przedłużającej się nieobecności — Nieobecność spowodowana urlopem macierzyńskim)	5
2014/C 129/06	Sprawy połączone C-606/12 i C-607/12: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 marca 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Commissione tributaria provinciale Genova – Włochy) – Dresser Rand SA przeciwko Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli [Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 17 ust. 2 lit. f) — Przesłanka obejmująca odesłanie towaru z powrotem do państwa członkowskiego, z którego został on pierwotnie wysłany lub przetransportowany]	5
2014/C 129/07	Sprawa C-206/13: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 6 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Włochy) – Cruciano Siragusa przeciwko Regione Sicilia – Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo (Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Ogólne zasady prawa Unii — Stosowanie prawa Unii — Zakres stosowania prawa Unii — Wystarczające powiązanie — Brak — Brak właściwości Trybunału).	6
2014/C 129/08	Sprawa C-650/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d’instance et de proximité de Bordeaux (Francja) w dniu 9 grudnia 2013 r. – Thierry Delvigne przeciwko Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde	7
2014/C 129/09	Sprawa C-661/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 13 grudnia 2013 r. – Astellas Pharma Inc. przeciwko Polpharma SA Pharmaceutical Works.	7
2014/C 129/10	Sprawa C-6/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 9 stycznia 2014 r. – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG przeciwko Fridolin Santer	8
2014/C 129/11	Sprawa C-10/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 13 stycznia 2014 r. – J.B.G.T. Miljoen, druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën	9
2014/C 129/12	Sprawa C-14/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 15 stycznia 2014 r. – X przeciwko Staatssecretaris van Financiën	9
2014/C 129/13	Sprawa C-17/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 16 stycznia 2014 r. – Société générale SA przeciwko Staatssecretaris van Financiën	10
2014/C 129/14	Sprawa C-20/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 17 stycznia 2014 r. – BGW Marketing- & Management-Service GmbH przeciwko Bodo Scholz	11
2014/C 129/15	Sprawa C-62/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverfassungsgericht (Niemcy) w dniu 10 lutego 2014 r. – Peter Gauweiler i in.	11
2014/C 129/16	Sprawa C-65/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal du travail de Nivelles (Belgia) w dniu 10 lutego 2014 r. – Charlotte Rosselle przeciwko Institut national d’assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres).	13
2014/C 129/17	Sprawa C-84/14 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 4 grudnia 2013 r. w sprawie T-438/10, Forgital Italy SpA przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 18 lutego 2014 r. przez Forgital Italy SpA	14

2014/C 129/18	Sprawa C-100/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 11 grudnia 2013 r. w sprawie T-116/11 European Medical Association przeciwko Komisji Europejskiej., wniesione w dniu 28 lutego 2014 r. przez European Medical Association Asbl (EMA)	14
2014/C 129/19	Sprawa C-113/14: Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2014 r. – Bundesrepublik Deutschland przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej	15
Sąd		
2014/C 129/20	Sprawa T-592/10: Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2014 r. – El Corte Inglés przeciwko OHIM – Technisynthese (BTS) przeciwko OHIM [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego BTS — Wcześniejsze wspólnotowe i krajowe, graficzne znaki towarowe TBS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009].	17
2014/C 129/21	Sprawy połączone T-102/11 i od T-369/12 do T-371/12: Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2014 r. – American Express Marketing & Development przeciwko OHIM (IP ZONE) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenia słownych wspólnotowych znaków towarowych IP ZONE, EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE i EUROPEAN IP ZONE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	17
2014/C 129/22	Sprawa T-202/12: Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2014 r. – Al Assad przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie funduszy — Umieszczenie jednostki w wykazach osób objętych środkami ograniczającymi — Powiązania osobiste z członkami reżimu — Prawo do obrony — Rzetelny proces — Obowiązek uzasadnienia — Ciężar dowodu — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Proporcjonalność — Prawo własności — Prawo do życia prywatnego).	18
2014/C 129/23	Sprawa T-315/12: Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2014 r. – Tubes Radiatori przeciwko OHIM – Antrax It (Grzejnik) [Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający grzejnik — Wcześniejszy wzór — Podstawa unieważnienia — Brak indywidualnego charakteru — Brak innego całościowego wrażenia — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Nasycenie stanu sztuki wzorniczej — Obowiązek uzasadnienia].	19
2014/C 129/24	Sprawa T-348/12: Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2014 r. – Globosat Programadora przeciwko OHIM – Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SPORT TV INTERNACIONAL — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy SPROTV — Względna podstawa odmowy rejestracji — Dowód używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 i zasada 22 rozporządzenia (WE) nr 2868/95]	19
2014/C 129/25	Sprawa T-381/12: Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2014 r. – Borraro Canelo przeciwko OHIM – Tecnoazúcar (PALMA MULATA) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy PALMA MULATA — Rzeczywiste używania — Artykuł 15 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Używanie znaku towarowego w postaci różniącej się co do elementów niewpływających na jego charakter odróżniający].	20
2014/C 129/26	Sprawa T-430/12: Wyrok Sądu z dnia 13 marca 2014 r. – Heinrich przeciwko OHIM – Komisja European Network Rapid Manufacturing) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy European Network Rapid Manufacturing — Względna podstawa odmowy rejestracji — Naśladownictwo godła międzynarodowej organizacji rządowej — Artykuł 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 6 ter konwencji paryskiej]	20
2014/C 129/27	Sprawa T-373/13 P: Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2014 r. – Alsteens przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Przedłużenie umowy — Oczywista niedopuszczalność skargi w pierwszej instancji — Prawo do bycia wysłuchanym — Możliwość oddzielenia aneksu przedłużającego umowę)	21

2014/C 129/28	Sprawa T-41/14: Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2014 r. – Argo Development and Manufacturing przeciwko OHIM– Clapbanner (Artykuły reklamowe)	22
2014/C 129/29	Sprawa T-43/14: Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2014 r. – Heidrick & Struggles International przeciwko OHIM (THE LEADERSHIP COMPANY)	22
2014/C 129/30	Sprawa T-53/14: Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2014 r. – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik przeciwko Komisji	23
2014/C 129/31	Sprawa T-56/14: Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2014 r. – Evyap przeciwko OHIM – Megusta Trading (DURU)	24
2014/C 129/32	Sprawa T-58/14: Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2014 r. – Stührk Delikatessen Import przeciwko Komisji.	25
2014/C 129/33	Sprawa T-59/14: Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2014 r. – Blackrock przeciwko OHIM (INVESTING FOR A NEW WORLD)	26
2014/C 129/34	Sprawa T-61/14: Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2014 r. – Monster Energy przeciwko OHIM – Balaguer (icexpresso + energy coffee)	26
2014/C 129/35	Sprawa T-68/14: Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2014 r. – Post Bank Iran przeciwko Radzie	27
2014/C 129/36	Sprawa T-71/14: Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2014 r. – Swatch przeciwko OHIM – Panavision Europe (SWATCHBALL)	29
2014/C 129/37	Sprawa T-87/14: Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2014 r. – Islamic Republic of Iran Shipping Lines i in. przeciwko Radzie.	30
2014/C 129/38	Sprawa T-97/14: Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2014 r. – Harry’s New York Bar przeciwko OHIM – Harrys Pubar (HARRY’S NEW YORK BAR)	31
2014/C 129/39	Sprawa T-107/14: Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2014 r. – Republika Grecka przeciwko Komisji	31
2014/C 129/40	Sprawa T-116/14: Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2014 r. – Bunge Argentina przeciwko Radzie	33
2014/C 129/41	Sprawa T-123/14: Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2014 r. – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte przeciwko OHIM – Arçelik (AquaPerfect)	34
2014/C 129/42	Sprawa T-145/14: Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2014 r. – adidas przeciwko OHIM – Shoe Branding Europe (emblem w postaci dwóch równoległych pasków)	35

Sąd do spraw Służby Publicznej

2014/C 129/43	Sprawa F-128/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 12 marca 2014 r. – CR przeciwko Parlamentowi (Służba publiczna — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Prawo do dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu — Zwrot nadpłaconych kwot — Zamiar wprowadzenia administracji w błąd — Dowód — Brak możliwości powołania się względem administracji na pięcioletni termin na podniesienie żądania zwrotu nadpłaconych kwot — Zarzut niezgodności z prawem — Postępowanie poprzedzające wniesienie skargi — Zasada zgodności — Zarzut niezgodności z prawem podniesiony po raz pierwszy w skardze — Dopuszczalność)	36
2014/C 129/44	Sprawa F-77/13: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 5 marca 2014 r. – DC przeciwko Europolowi (Służba publiczna — Personel Europolu — Niezdolność do pracy — Świadczenie z tytułu niezdolności do pracy — Obliczanie odsetek — Żądanie odszkodowania — Oczwista niedopuszczalność)	36

2014/C 129/45	Sprawa F-119/13: Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2013 r. – ZZ przeciwko Komisji.	37
2014/C 129/46	Sprawa F-125/13: Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2013 r. – ZZ przeciwko OHIM.	37

Sprostowania

2014/C 129/47	Sprostowanie do komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-689/13 (<i>Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej</i> C 85 z dnia 22 marca 2014 r.).	39
---------------	---	----

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2014/C 129/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

Dz.U. C 112 z 14.4.2014

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 102 z 7.4.2014

Dz.U. C 93 z 29.3.2014

Dz.U. C 85 z 22.3.2014

Dz.U. C 78 z 15.3.2014

Dz.U. C 71 z 8.3.2014

Dz.U. C 61 z 1.3.2014

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 marca 2014 r. – Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S przeciwko Yoshida Metal Industry Co. Ltd, Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawy połączone od C-337/12 P do C-340/12 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rejestracja oznaczeń tworzonych przez powierzchnię pokrytą czarnymi krążkami — Unieważnienie — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) — Przeinaczenie dowodów]

(2014/C 129/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S (przedstawiciel: adwokat H. Pernez)

Druga strona postępowania: Yoshida Metal Industry Co. Ltd (przedstawiciele: adwokaci S. Vereá, K. Muraro i M. Balestriero), Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołania wniesione od wyroków Sądu (czwarta izba) z dnia 8 maja 2012 r. w sprawach T-331/10 i T-416/10 Yoshida Metal Industry przeciwko OHIM – Pi-Design i in., w których Sąd stwierdził nieważność decyzji R 1235/2008-1 i R 1237/2008-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 20 maja 2010 r. uchylających decyzje Wydziału Unieważnień, na mocy których oddalono, złożone przez Pi-Design w sprawie T-331/10 oraz przez Pi-Design, Bodum France i Bodum Logistics A/S w sprawie T-416/10, wnioski o unieważnienie prawa do graficznego znaku towarowego przedstawiającego powierzchnię pokrytą czarnymi krążkami dla towarów z klas 8 i 21 – Wykładnia art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego – Oznaczenie tworzone wyłącznie przez kształt towaru niezbędny do uzyskania efektu technicznego

Sentencja

- 1) Wyroki Sądu Unii Europejskiej z dnia 8 maja 2012 r. w sprawie T-331/10 Yoshida Metal Industry przeciwko OHIM – Pi-Design i in. (Przedstawienie trójkątnej powierzchni pokrytej czarnymi krążkami) oraz w sprawie T-416/10 Yoshida Metal Industry przeciwko OHIM – Pi-Design i in. (Przedstawienie powierzchni pokrytej czarnymi krążkami) zostają uchylone.
- 2) Sprawy zostają skierowane do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 z 29.9.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Patent- und Markensenat – Austria) – Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH przeciwko Pfahnl Backmittel GmbH

(Sprawa C-409/12) ⁽¹⁾

(Znaki towarowe — Dyrektywa 2008/95/WE — Artykuł 12 ust. 2 lit. a) — Wygaśnięcie — Znak towarowy, który stał się w handlu, w wyniku działania lub zaniechania właściciela, nazwą powszechnie używaną w odniesieniu do towarów lub usług, dla których został zarejestrowany — Postrzeganie oznaczenia słownego „KORNSPITZ” przez sprzedawców z jednej strony i użytkowników końcowych z drugiej strony — Utrata charakteru odróżniającego z punktu widzenia jedynie użytkowników końcowych)

(2014/C 129/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Patent- und Markensenat

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH

Strona pozwana: Pfahnl Backmittel GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Oberster Patent- und Markensenat – Wykładnia art. 12 ust. 2 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 299, s. 25) – Powody wygaśnięcia – Zarejestrowany słowny znak towarowy, który stał się dla konsumentów powszechnie używaną nazwą danego towaru ze względu na brak informacji o istnieniu znaku towarowego ze strony pośredników – Brak oznaczeń alternatywnych dla opisanego danego towaru – Zaniechanie właściciela znaku towarowego

Sentencja

- 1) Artykuł 12 ust. 2 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym może zostać stwierdzone wygaśnięcie praw do znaku towarowego dla towaru, dla którego znak ten jest zarejestrowany, gdy w wyniku działania lub zaniechania właściciela wspomniany znak towarowy stał się nazwą powszechnie używaną dla tego towaru z punktu widzenia jedynie użytkowników końcowych tego towaru.
- 2) Artykuł 12 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/95 należy interpretować w ten sposób, że można uznać za „zaniechanie” w rozumieniu tego przepisu okoliczność, iż właściciel znaku towarowego powstrzymuje się od zachęcania sprzedawców do wzmoczonego używania tego znaku przy sprzedaży towaru, dla którego wspomniany znak towarowy został zarejestrowany.
- 3) Artykuł 12 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/95 należy interpretować w ten sposób, że stwierdzenie wygaśnięcia praw do znaku towarowego nie zakłada określenia, czy istnieją inne nazwy dla towaru, dla którego znak towarowy stał się nazwą powszechnie używaną w handlu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 22.12.2012.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 6 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Trento – Włochy) – Lorenzo Amatori i in. przeciwko Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl

(Sprawa C-458/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Przejęcie przedsiębiorstw — Ochrona praw pracowniczych — Dyrektywa 2001/23/WE — Przejęcie stosunków pracy w wypadku zbycia na podstawie umowy części zakładu, która nie może być uważana za wcześniej istniejącą niezależną jednostkę gospodarczą)

(2014/C 129/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Trento

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lorenzo Amatori, Adrian Gottardi

Strona pozwana: Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Tribunale di Trento – wykładnia 1 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady nr 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, s. 16) w związku z jej art. 3 ust. 1 – Zbycie na rzecz innego przedsiębiorstwa na podstawie umowy części zakładu, która nie może być uważana za wcześniej istniejącą samodzielną jednostkę gospodarczą i nad którą zbywające przedsiębiorstwo sprawuje po przejęciu dominującą kontrolę poprzez stosunek zleceniodawca-zleceniobiorca i dzielenie ryzyka gospodarczego – Krajowe przepisy nieuzależniające wstąpienia w stosunki pracy od zgody pracowników zbywanej części przedsiębiorstwa

Sentencja

- 1) Wykładni art. 1 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten nie stoi na przeszkodzie istnieniu przepisu krajowego, takiego jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który umożliwia przy przejęciu części przedsiębiorstwa wstąpienie przejmującego w stosunki pracy zbywającego, w wypadku gdy ta część przedsiębiorstwa nie stanowi funkcjonalnie samodzielnej jednostki gospodarczej istniejącej przed jej przejęciem.
- 2) Wykładni art. 1 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2001/23 należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten nie stoi na przeszkodzie istnieniu przepisu krajowego, takiego jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który umożliwia wstąpienie przejmującego w stosunki pracy zbywającego, w wypadku gdy po przejęciu części rozpatrywanego przedsiębiorstwa zbywający wykonuje względem przejmującego silne zwierzchnictwo.

⁽¹⁾ Dz.U. C 389 z 15.12.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Loredana Napoli przeciwko Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Sprawa C-595/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2006/54/WE — Równość traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie zatrudnienia i pracy — Szkolenie służące uzyskaniu statusu urzędnika — Wykluczenie z powodu przedłużającej się nieobecności — Nieobecność spowodowana urlopem macierzyńskim)

(2014/C 129/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Loredana Napoli

Strona pozwana: Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Wykładnia art. 2 ust. 2 lit. c), art. 14 ust. 2 i art. 15 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 204, s. 23) – Bezpośrednia skuteczność – Szkolenie służące uzyskaniu statusu urzędnika – Uregulowanie krajowe przewidujące, w wypadku usprawiedliwionej nieobecności przekraczającej 30 dni z rzędu, wykluczenie za szkolenia i wpis na następne szkolenie – Nieobecność spowodowana urlopem macierzyńskim

Sentencja

- 1) Artykuł 15 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które wyklucza z powodów związanych z interesem publicznym kobietę przebywającą na urlopie macierzyńskim ze szkolenia zawodowego, stanowiącego nieodłączną część jej zatrudnienia i obowiązkową przesłankę ubiegania się o definitywne mianowanie na stanowisko urzędnicze oraz korzystania z poprawy warunków jej zatrudnienia, jednocześnie gwarantując jej prawo udziału w kolejnym szkoleniu, które zostanie zorganizowane, ale którego data jest niepewna.
- 2) Artykuł 14 ust. 2 dyrektywy 2006/54 nie znajduje zastosowania do uregulowania krajowego, takiego jak sporne w postępowaniu głównym, które nie zastrzega danej aktywności wyłącznie dla pracowników płci męskiej, lecz które opóźnia dostęp do niej pracownikom, które nie mogły skorzystać z pełnego szkolenia z powodu obowiązkowego urlopu macierzyńskiego.
- 3) Przepisy art. 14 ust. 1 lit. c) i art. 15 dyrektywy 2006/54 są wystarczająco jasne, precyzyjne i bezwarunkowe, aby mogły być bezpośrednio skuteczne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 23.3.2013.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 marca 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Commissione tributaria provinciale Genova – Włochy) – Dresser Rand SA przeciwko Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli

(Sprawy połączone C-606/12 i C-607/12) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 17 ust. 2 lit. f) — Przesłanka obejmująca odesłanie towaru z powrotem do państwa członkowskiego, z którego został on pierwotnie wysłany lub przetransportowany]

(2014/C 129/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale Genova

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dresser Rand SA

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Commissione tributaria provinciale di Genova – Wykładnia art. 17 ust. 2 lit. f) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) – Przemieszczenie do innego państwa członkowskiego – Pojęcie prac dotyczących towaru – Działania polegające na sprawdzeniu możliwości dostosowania do innych towarów – Przesłanka odesłania towaru z powrotem do państwa członkowskiego, z którego został pierwotnie wysłany lub przetransportowany – Możliwość traktowania wysyłki jako przemieszczenia do innego państwa członkowskiego w przypadku dalszego wysłania do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, z którego nastąpiła pierwotna wysyłka

Sentencja

Artykuł 17 ust. 2 lit. f) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że aby wysyłka lub transport towaru nie zostały uznane za przemieszczenie do innego państwa członkowskiego, towar ten po dokonaniu względem niego prac w państwie członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu rzeczzonego towaru musi być odesłany z powrotem do podatnika w państwie członkowskim, z którego został pierwotnie wysłany lub przetransportowany.

(¹) Dz.U. C 101 z 6.4.2013.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 6 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Włochy) – Cruciano Siragusa przeciwko Regione Sicilia – Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Sprawa C-206/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Ogólne zasady prawa Unii — Stosowanie prawa Unii — Zakres stosowania prawa Unii — Wystarczające powiązanie — Brak — Brak właściwości Trybunału)

(2014/C 129/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cruciano Siragusa

Strona pozwana: Regione Sicilia – Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Wykładnia art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych – Zasada proporcjonalności – Przepisy krajowe uzależniające od uprzedniego pozwolenia przeprowadzenie każdej zmiany przez właściciela obiektów położonych na obszarze posiadającym walory krajobrazowe – Obowiązek, w przypadku braku pozwolenia, dokonania rozbiórki nieruchomości, nawet jeśli właściciel wykaże następnie, że dokonana zmiana nie jest sprzeczna z walorami krajobrazowymi

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania skierowane do niego przez Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (Włochy).

(¹) Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux (Francja) w dniu 9 grudnia 2013 r. – Thierry Delvigne przeciwko Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde

(Sprawa C-650/13)

(2014/C 129/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Thierry Delvigne

Strona pozwana: Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on sytuacji, w której artykuł ustawy krajowej utrzymuje zakaz, który jest ponadto nieokreślony i nieproporcjonalny, skorzystania z łagodniejszej kary przez osoby skazane przed wejściem w życie łagodniejszych przepisów ustawy karnej nr 94-89 z dnia 1 lutego 1994 r.?
- 2) Czy art. 39 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej znajdujący zastosowanie w wyborach do Parlamentu Europejskiego należy interpretować w ten sposób, że wyklucza on, aby państwa członkowskie Unii Europejskiej wprowadziły ogólny, nieokreślony i automatyczny zakaz korzystania z praw obywatelskich i politycznych, aby nie doprowadzić do nierównego traktowania między obywatelami państw członkowskich?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 13 grudnia 2013 r. – Astellas Pharma Inc. przeciwko Polpharma SA Pharmaceutical Works

(Sprawa C-661/13)

(2014/C 129/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Astellas Pharma Inc.

Strona pozwana: Polpharma SA Pharmaceutical Works

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 10 ust. 6 dyrektywy 2001/83/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że wyłączone z zakresu ochrony patentowej jest także udostępnianie przez osobę trzecią, na zasadach czysto komercyjnych, polegające na oferowaniu lub dostarczaniu producentowi generycznych produktów leczniczych objętej ochroną patentową substancji czynnej, którą producent ten zamierza wykorzystać do przeprowadzenia badań i prób w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w rozumieniu art. 10 ust. 6 dyrektywy 2001/83/WE?

2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca:

- a) Czy taki przywilej osoby trzeciej zależy od tego, czy producent generycznych produktów leczniczych, któremu osoba ta dostarczyła ową substancję czynną rzeczywiście wykorzysta ją do przeprowadzenia badań i prób objętych odstępstwem w rozumieniu art. 10 ust. 6 dyrektywy 2001/83? Czy w takim wypadku odstępstwo od ochrony patentowej ma zastosowanie również w sytuacji, w której taka osoba trzecia nie wie, czy jego klient zamierza wykorzystać ową substancję czynną do celów objętych odstępstwem i nie upewniła się, że tak jest?

Czy też wskazany przywilej osoby trzeciej zależy wyłącznie od tego, czy w momencie udostępnienia, w świetle wszystkich zachodzących okoliczności (takich jak zakres działalności przedsiębiorstwa będącego odbiorcą substancji czynnej, niewielka ilość udostępnionej substancji, zbliżające się wygaśnięcie ochrony patentowej, którą objęta jest substancja czynna, lub wiedza na temat wiarygodności odbiorcy) można racjonalnie założyć, że producent generycznych produktów leczniczych, któremu dostarczana jest substancja czynna wykorzysta ją wyłącznie do badań i prób objętych odstępstwem, prowadzonych w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu?

- b) Czy w związku z takim udostępnieniem osoba trzecia powinna sama podjąć środki w celu zapewnienia, że jej klient rzeczywiście wykorzysta daną substancję czynną wyłącznie w celu przeprowadzenia badań i prób objętych odstępstwem i czy środki, które powinien on podjąć, różnią się w zależności od tego, czy jedynie zaoferował on substancję czynną objętą ochroną patentową, czy też faktycznie ją dostarczył?

(¹) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67) w brzmieniu ustalonym dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającą dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 136, s. 34).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 9 stycznia 2014 r. – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG przeciwko Fridolin Santer

(Sprawa C-6/14)

(2014/C 129/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Strona pozwana: Fridolin Santer

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 3 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 785/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych (¹) należy interpretować w ten sposób, że osoba znajdująca się w śmigłowcu należącym do przewoźnika lotniczego Wspólnoty,

- przewożona wprawdzie na podstawie umowy (konkretnie: umowy pomiędzy przewoźnikiem lotniczym a pracodawcą osób przewożonych),
- której przewóz zostaje dokonany jedynie dla celów wykonania konkretnego zadania (konkretnie: detonacji lawin) oraz
- która bierze udział w wykonaniu zadania w ten sposób, że działa jako „przewodnik” i na polecenie pilota ma podczas lotu otworzyć drzwi śmigłowca i następnie w określony sposób i przez określony czas utrzymywać je otwarte,

- a) jest „pasażerem”, czy też
- b) zalicza się do „pełniących służbę członków zarówno załogi statków powietrznych, jak i obsługi kabiny pasażerskiej”?

2. Jeżeli na pytanie 1 a) zostanie udzielona odpowiedź twierdząca:

Czy art. 17 ust. 1 Konwencji montrealskiej o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego z dnia 28 maja 1999 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „pasażera” obejmuje w każdym razie również „pasażera” w rozumieniu art. 3 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 785/2004?

3. Jeżeli na pytanie 2 zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

Czy art. 17 ust. 1 konwencji montrealskiej należy interpretować w ten sposób, że osoba znajdująca się w śmigłowcu należącym do przewoźnika lotniczego Wspólnoty jest „pasażerem” na warunkach wskazanych w pytaniu 1?

⁽¹⁾ Dz.U. L 138, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2001, L 194, s. 39.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 13 stycznia 2014 r. – J.B.G.T. Miljoen, druga strona postępowania:
Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-10/14)

(2014/C 129/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: J.B.G.T. Miljoen

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do celów stosowania art. 63 TFUE, w sytuacji takiej jak niniejsza, w której podatek od dywidend został pobrany przez państwo źródła z tytułu wypłaty dywidendy, porównanie między nierezydentem a rezydentem należy rozszerzyć na podatek dochodowy obciążający dochody z dywidend, od którego odliczono podatek od dywidend w wypadku rezydentów?
- 2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy przy ocenie, czy rzeczywiste obciążenie podatkowe nierezydenta jest wyższe niż rezydenta, należy dokonać porównania pomiędzy niderlandzkim podatkiem od dywidend pobranym od nierezydenta a niderlandzkim podatkiem dochodowym należnym od rezydenta, obliczonym na podstawie zryczałtowanego dochodu, który może być przypisany w roku wypłaty dywidend wszystkim udziałom inwestycyjnym posiadanym w spółkach niderlandzkich, czy też prawo Unii Europejskiej wymaga zastosowania innego kryterium porównawczego?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 15 stycznia 2014 r. – X przeciwko Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-14/14)

(2014/C 129/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do celów stosowania art. 63 TFUE, w sytuacji takiej jak niniejsza, w której podatek od dywidend został pobrany przez państwo źródła z tytułu wypłaty dywidendy, porównanie między nierezydentem a rezydentem należy rozszerzyć na podatek dochodowy obciążający dochody z dywidend, od którego odliczono podatek od dywidend w wypadku rezydentów?
- 2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy przy ocenie, czy rzeczywiste obciążenie podatkowe nierezydenta jest wyższe niż rezydenta, należy dokonać porównania pomiędzy niderlandzkim podatkiem od dywidend pobranym od nierezydenta a niderlandzkim podatkiem dochodowym należnym od rezydenta, obliczonym na podstawie zryczałtowanego dochodu, który może być przypisany w roku wypłaty dywidend wszystkim udziałom inwestycyjnym posiadanym w spółkach niderlandzkich, czy też prawo Unii Europejskiej wymaga zastosowania innego kryterium porównawczego? Czy przy tym porównaniu należy także uwzględnić majątek rezydenta zwolniony z podatku i jeśli tak, to w jakim zakresie [zob. wyrok Trybunału z dnia 17 października 2013 r. w sprawie C-181/12 Welte, (...)]?
- 3) Czy w razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, przy ocenie, czy na podstawie zawartej przez państwo źródła przychodu umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zostaje zneutralizowany ewentualnie posiadający dyskryminujący charakter podatek pobierany u źródła, jest wystarczające, że i) rzeczona umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania przewiduje obniżenie podatku w państwie miejsca zamieszkania poprzez zaliczenie podatku pobieranego u źródła oraz że w konkretnym przypadku, pomimo że możliwość ta nie występuje w sposób nieograniczony, ii) przyznane przez państwo miejsca zamieszkania obniżenie podatku prowadzi – ponieważ opodatkowaniu podlegają tylko kwoty netto pobranych dywidend – do całkowitej kompensacji dyskryminującej części podatku?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 16 stycznia 2014 r. – Société générale SA przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-17/14)

(2014/C 129/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société générale SA

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do celów stosowania art. 63 TFUE, w sytuacji takiej jak niniejsza, w której podatek od dywidend został pobrany przez państwo źródła z tytułu wypłaty dywidendy, porównanie między nierezydentem a rezydentem należy rozszerzyć na podatek dochodowy od osób prawnych, od którego odliczono podatek od dywidend w wypadku rezydentów?
- 2) a) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy przy dokonywaniu porównania uwzględnieniu podlegają wszystkie koszty, które z ekonomicznego punktu widzenia są związane z akcjami, z których wypływają dywidendy?
b) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy jednak podlegają uwzględnieniu ewentualne zaliczenie wspólnie nabytych dywidend i ciężar finansowy ewentualnie spowodowany posiadaniem odnośnych akcji?

- 3) Czy w razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, przy ocenie, czy na podstawie zawartej przez państwo źródła przychodu umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zostaje zneutralizowany ewentualnie posiadający dyskryminujący charakter podatek pobierany u źródła, jest wystarczające, że i) rzeczona umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania przewiduje obniżenie podatku w państwie miejsca zamieszkania poprzez zaliczenie podatku pobieranego u źródła oraz że w konkretnym przypadku, pomimo że możliwość ta nie występuje w sposób nieograniczony, ii) przyznane przez państwo miejsca zamieszkania obniżenie podatku prowadzi – ponieważ opodatkowaniu podlegają tylko kwoty netto pobranych dywidend – do całkowitej kompensacji dyskryminującej części podatku? Czy przy niedostatecznej kompensacji w roku, w którym wypłacone zostały dywidendy, przy ocenie neutralizacji ma znaczenie możliwość, że niezaliczona część może zostać przeniesiona i będzie można skorzystać z możliwości dokonania zaliczenia w późniejszych latach?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht
(Niemcy) w dniu 17 stycznia 2014 r. – BGW Marketing- & Management-Service GmbH przeciwko
Bodo Scholz**

(Sprawa C-20/14)

(2014/C 129/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BGW Marketing- & Management-Service GmbH

Strona pozwana: Bodo Scholz

Pytania prejudycjalne

Czy art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2008/95/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku identycznych i podobnych towarów i usług można przyjąć istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia odbiorców w błąd wówczas, gdy odróżniający ciąg liter, który stanowi dominujący element wcześniejszego, mającego przeciętnie odróżniający charakter słowno-graficznego znaku towarowego, zostaje przejęty w późniejszym oznaczeniu słownym należącym do osoby trzeciej w taki sposób, że owemu ciągowi liter towarzyszy opisowa kombinacja słowna, która stanowi objaśnienie tego ciągu liter jako skrótu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 299, s. 25).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverfassungsgericht
(Niemcy) w dniu 10 lutego 2014 r. – Peter Gauweiler i in.**

(Sprawa C-62/14)

(2014/C 129/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverfassungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

1) Postępowanie w sprawie skargi konstytucyjnej

Wnoszący odwołanie: Peter Gauweiler, Bruno Bandulet, Wilhelm Hankel, Wilhelm Nölling, Albrecht Schachtschneider, Joachim Starbatty, Roman Huber i in., Johann Heinrich von Stein i in.

Przy udziale: Deutscher Bundestag, Bundesregierung

II) Postępowanie w sprawie sporu między organami

Wnioskodawca: Fraktion DIE LINKE im Bundestag

Druga strona postępowania: Deutscher Bundestag

Przy udziale: Bundesregierung

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy decyzja Rady Europejskiego Banku Centralnego z dnia 6 września 2012 r. dotycząca Technical features of Outright Monetary Transactions jest sprzeczna z art. 119 i art. 127 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz z art. 17–24 Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, ponieważ wykracza poza uregulowany w wymienionych przepisach mandat Europejskiego Banku Centralnego dotyczący polityki pieniężnej i ingeruje w kompetencje państw członkowskich? Czy przekroczenie mandatu Europejskiego Banku Centralnego wynika w szczególności z tego, że decyzja Rady Europejskiego Banku Centralnego z dnia 6 września 2012 r.
  - aa) nawiązuje do gospodarczych programów pomocy Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Finansowej lub Europejskiego Mechanizmu Stabilności (warunkowość)?
  - bb) przewiduje skup obligacji skarbowych jedynie poszczególnych państw członkowskich (selektywność)?
  - cc) przewiduje skup obligacji skarbowych krajów objętych programem dodatkowo oprócz programów pomocy Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Finansowej lub Europejskiego Mechanizmu Stabilności (równoległość)?
  - dd) może podważyć ograniczenia i warunki określone w programach pomocy Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Finansowej lub Europejskiego Mechanizmu Stabilności (obejście)?
- b) Czy decyzja Rady Europejskiego Banku Centralnego z dnia 6 września 2012 r. dotycząca Technical features of Outright Monetary Transactions jest sprzeczna z zakazem bezpośredniego finansowania budżetu określonym w art. 123 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

Czy zgodności z art. 123 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie w szczególności okoliczność, że decyzja Rady Europejskiego Banku Centralnego z dnia 6 września 2012 r.

  - aa) nie przewiduje żadnych ilościowych ograniczeń skupu obligacji skarbowych (wielkość)?
  - bb) nie przewiduje żadnego czasowego odstępu między emisją obligacji skarbowych na rynku pierwotnym a ich skupem przez Europejski System Banków Centralnych na rynku wtórnym (kształtowanie ceny na rynku)?
  - cc) zezwala na posiadanie wszystkich nabytych obligacji skarbowych aż do dnia ich wymagalności (ingerencja w logikę rynku)?
  - dd) nie przewiduje żadnych szczególnych wymogów co do jakości kredytowej obligacji skarbowych, które mają zostać nabyte (ryzyko niewypłacalności)?
  - ee) przewiduje równe traktowanie Europejskiego Systemu Banków Centralnych i prywatnych oraz innych posiadaczy obligacji skarbowych (cięcie długu)?
2. Posiłkowo, na wypadek gdyby Trybunał nie uznał decyzji Rady Europejskiego Banku Centralnego z dnia 6 września 2012 r. dotyczącej Technical features of Outright Monetary Transactions jako działania instytucji Unii Europejskiej za właściwy przedmiot wniosku na podstawie art. 267 akapit pierwszy lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej:
  - a) Czy art. 119 i art. 127 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 17–24 Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego należy interpretować w ten sposób, że zezwalają one – alternatywnie lub kumulatywnie – Eurosystemowi na
    - aa) uzależnienie skupu obligacji skarbowych od istnienia i przestrzegania gospodarczych programów pomocy Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Finansowej lub Europejskiego Mechanizmu Stabilności (warunkowość)?

- bb) skup obligacji skarbowych jedynie poszczególnych państw członkowskich (selektywność)?
  - cc) skup obligacji skarbowych krajów objętych programem dodatkowo oprócz programów pomocy Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Finansowej lub Europejskiego Mechanizmu Stabilności (równoległość)?
  - dd) podważenie ograniczeń i warunków określonych w programach pomocy Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Finansowej lub Europejskiego Mechanizmu Stabilności (obejście)?
- b) Czy art. 123 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w świetle zakazu bezpośredniego finansowania budżetu w ten sposób, że Eurosystem – alternatywnie lub kumulatywnie – może
- aa) skupować obligacje skarbowe bez ograniczeń ilościowych (wielkość)?
  - bb) skupować obligacje skarbowe bez minimalnego czasowego odstępu od emisji tych obligacji na rynku pierwotnym (kształtowanie ceny na rynku)?
  - cc) posiadać wszystkie nabyte obligacje skarbowe aż do dnia ich wymagalności (ingerencja w logikę rynku)?
  - dd) nabywać obligacje państwowe bez minimalnych wymogów co do ich jakości kredytowej (ryzyko niewypłacalności)?
  - ee) akceptować równe traktowanie Europejskiego Systemu Banków Centralnych i prywatnych oraz innych posiadaczy obligacji skarbowych (ciężce długu)?
  - ff) wpływać na kształtowanie cen poprzez wyrażenie zamiaru nabycia lub w inny sposób w czasowym związku z emisją obligacji skarbowych państw członkowskich należących do strefy Euro (zachęta do pierwszego nabycia)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal du travail de Nivelles (Belgia) w dniu 10 lutego 2014 r. – Charlotte Rosselle przeciwko Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres).

(Sprawa C-65/14)

(2014/C 129/16)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal du travail de Nivelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Charlotte Rosselle.

Strona pozwana: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)

Przy udziale: Institut pour l'Égalité des Femmes et des Hommes (IEFH)

Pytanie prejudycjalne

Czy dekret królewski w sprawie wykonania ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu chorobowym i zasiłkach, ujednoliconej w dniu 14 lipca 1994 r. narusza w tytule III rozdziale III sekcjach 1 i 2 dyrektywę Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią ⁽¹⁾ oraz dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja preredagowana) ⁽²⁾ w ten sposób, że nie przewiduje zwolnienia z obowiązku odbycia stażu w przypadku urzędnika, który znajduje się w sytuacji pozostawania w dyspozycji pracodawcy bez pełnienia obowiązków z przyczyn osobistych i który przebywa na urlopie macierzyńskim, podczas gdy takie zwolnienie z obowiązku odbycia stażu jest przewidziane w przypadku urzędnika, który zrezygnował ze służby lub który został zwolniony ze służby?

⁽¹⁾ Dz.U. L 348, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 204, s. 23.

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 4 grudnia 2013 r. w sprawie T-438/10, Forgital Italy SpA przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 18 lutego 2014 r. przez Forgital Italy SpA

(Sprawa C-84/14 P)

(2014/C 129/17)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Forgital Italy SpA (przedstawiciele: R. Mastroianni, V. Turinetti di Priero, avvocati)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia z dnia 4 grudnia 2013 r., w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę w sprawie T-438/10 mającą na celu uzyskanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 566/2010 z dnia 29 czerwca 2010 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1255/96 zawieszające czasowo cła autonomiczne Wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty przemysłowe, rolne i rybne (Dz.U. L 163, s. 4), w zakresie, w jakim dokonuje modyfikacji opisów pewnych towarów, na które cła autonomiczne Wspólnej taryfy celnej zostały zawieszane;
- skierowanie sprawy T-438/10 zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Rady i Komisji kosztami niniejszego postępowania, a także obciążenie Rady i Komisji kosztami dotyczącymi sprawy T-438/10.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie podnosi naruszenie art. 113 regulaminu postępowania przez Sądem, naruszenie prawa do skutecznego środka prawnego, o którym mowa w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, naruszenie ogólnej zasady skutecznej ochrony sądowej praw i naruszenie prawa do obrony. Jej zdaniem Sąd naruszył prawo, ponieważ podniósł z urzędu kwestię niedopuszczalności skargi złożonej przez skarżącą w sprawie T-438/10 bez przedstawienia podstaw faktycznych i prawnych, na których miałyby być oparte taki zarzut i bez umożliwienia stronom zajęcia stanowiska w tym względzie, czego wymaga art. 113 regulaminu postępowania przed Sądem. W tym kontekście nieistotna jest okoliczność, że Sąd skierował do stron pytanie dotyczące znaczenia dla sprawy T-438/10 swojego postanowienia z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie T-551/11 BSI przeciwko Radzie, ponieważ wbrew twierdzeniom Sądu strony nie miały obowiązku wywnioskować na tej podstawie, że Sąd rozważy możliwość podniesienia z urzędu zarzutu niedopuszczalności.

Po drugie zdaniem strony wnoszącej odwołanie Sąd dokonał naruszenia prawa, które to naruszenie dotyczy wykładni art. 263 akapit czwarty ostatnie zdanie TFUE w związku z ogólną zasadą skutecznej ochrony sądowej, o której mowa w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Rozporządzenie Rady (UE) nr 566/2010 z dnia 29 czerwca 2010 r. według strony wnoszącej odwołanie nie stanowi aktu prawnego obejmującego środki wykonawcze.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 11 grudnia 2013 r. w sprawie T-116/11 European Medical Association przeciwko Komisji Europejskiej., wniesione w dniu 28 lutego 2014 r. przez European Medical Association Asbl (EMA)

(Sprawa C-100/14 P)

(2014/C 129/18)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Medical Association Asbl (EMA) (przedstawiciele: A. Franchi, L. Picciano, G. Gangemi, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sadu Unii Europejskiej z dnia 11 grudnia 2013 r. i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

EMA zaskarżyła do Trybunału Sprawiedliwości wyrok z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie T-116/11, w części, w której Sąd oddalił skargę EMA wniesioną na podstawie art. 268, 272 i 340 TFUE i mającą na celu uzyskanie zwrotu kosztów dotyczących personelu w ramach umów 507760 Dicoems i 507126 Cocoon.

Na poparcie odwołania EMA podniosła następujące zarzuty:

Zarzut pierwszy. Błędna interpretacja postanowień umowy i przepisów prawa oraz oczywisty błąd w ocenie środków dowodowych.

EMA twierdzi, że wyrok zawiera błędną interpretację postanowień umowy i mających zastosowanie przepisów prawa oraz oczywisty błąd w ocenie środków dowodowych, ponieważ stwierdzono w nim, iż Komisja prawidłowo uznała, że koszty naliczone, lecz jeszcze nieopłacone przez EMA nie zostały przez nią poniesione ani zaksięgowane przed dniem wystawienia świadectwa kontroli księgowej w rozumieniu belgijskich przepisów dotyczących księgowości.

Zarzut drugi. Oczywisty błąd w ocenie dowodów i brak uzasadnienia.

EMA twierdzi, że niektóre z motywów wyroku zawierają uchybienia proceduralne, ponieważ brak im uzasadnienia, jest ono niewystarczające lub sprzeczne. Sąd dopuścił się ponadto licznych pominięć lub oczywistych błędów w ocenie dowodów przedstawionych w postępowaniu. Z wyroku wynika, iż Sąd wielokrotnie nie dokonał właściwej oceny dowodów przedstawionych przez EMA, w rzeczywistości nie orzekając w przedmiocie żądań skarżącej opisanych w skardze i w replice. Sąd wielokrotnie bezwarunkowo oparł się na wynikach końcowego sprawozdania z kontroli księgowej sporządzonego na rzecz Komisji w odniesieniu do umów Cocoon i Dicoems, chociaż to właśnie te wyniki były przedmiotem zarzutów EMA zawartych w skardze w pierwszej instancji.

Zarzut trzeci. Błędne zastosowanie zasady dobrej wiary i uczciwej współpracy przy wykonywaniu umowy.

EMA twierdzi, że Sąd błędnie ocenił belgijskie prawo w zakresie stosowania zasady dobrej wiary i uczciwej współpracy przy wykonywaniu umowy. W ramach wdrażania projektów Dicoems i Cocoon Komisja uchybiła swym własnym obowiązkom w zakresie kontroli określonym w art. 11.3.4 ogólnych warunków umów, który to wspomina w szczególności o spoczywającym na Komisji obowiązku nadzorowania prawidłowego wykonania projektu z naukowego, technicznego i finansowego punktu widzenia. Sąd błędnie ocenił, iż Komisja nie naruszyła jej obowiązku kontroli ani żadnego szczególnego postanowienia umowy i w konsekwencji, iż słusznie nakazała natychmiastowe rozwiązanie dwóch umów dotyczących projektów Dicoems i Cocoon, odrzucając ponadto żądanie odszkodowania za szkodę *ex contractu*.

Zarzut czwarty. Naruszenie zasad prawa wspólnotowego.

EMA powołuje się na liczne naruszenia prawa wspólnotowego popełnione przez Sąd w zakresie w szczególności błędnego stosowania zasad proporcjonalności i niedyskryminacji oraz prawa do obrony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2014 r. – Bundesrepublik Deutschland przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-113/14)

(2014/C 129/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland (przedstawiciele: T. Henze, A. Wiedmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾;
- stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 1370/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. określającego środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych ⁽²⁾, odsyłającego do art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- utrzymanie w mocy skutków wskazanych przepisów do czasu wejścia w życie uregulowania przyjętego na właściwej podstawie prawnej;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Bundesrepublik Deutschland wnosi o stwierdzenie nieważności art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 zostało jej zdaniem, jako środek wspólnej organizacji rynków produktów rolnych, przyjęte ogólnie na podstawie art. 43 ust. 2 TFUE.

Zdaniem rządu federalnego uregulowanie zawarte w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi tzw. „środek dotyczący ustalania cen” w rozumieniu art. 43 ust. 3 TFUE. Z tego względu rząd federalny zajmuje stanowisko, w myśl którego art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nie mógł być zostać przyjęty na podstawie prawnej w postaci art. 43 ust. 2 TFUE, lecz powinien być zostać przyjęty na podstawie art. 43 ust. 3 TFUE. Zdaniem rządu federalnego art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 został zatem oparty na niewłaściwej podstawie prawnej.

W przekonaniu rządu federalnego, ze względów pewności i jasności prawa należy również stwierdzić nieważność art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1370/2013, który odsyła do art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Artykuł 2 rozporządzenia (UE) nr 1370/2013 przyczynia się bowiem, zdaniem rządu federalnego, ze względu na odesłanie do art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, którego nieważność należy stwierdzić, do powstania błędnego wrażenia co do stanu prawnego, tak jakby został on oparty na właściwej podstawie prawnej i był zgodny z prawem.

Ponadto zdaniem rządu federalnego celem zagwarantowania nadrzędnych interesów, ze względu na ochronę uzasadnionych oczekiwań przedsiębiorstw rolnych oraz, ogólnie, ze względów pewności prawa, należy zgodnie z art. 264 ust. 2 TFUE stwierdzić utrzymanie w mocy skutków wskazanych przepisów do czasu wejścia w życie uregulowania przyjętego na właściwej podstawie prawnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L. 346, s.12.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2014 r. – El Corte Inglés przeciwko OHIM – Technisynthese (BTS) przeciwko OHIM

(Sprawa T-592/10) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego BTS — Wcześniejsze wspólnotowe i krajowe, graficzne znaki towarowe TBS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2014/C 129/20)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: początkowo adwokaci M. López Camba i J. L. Rivas Zurdo, następnie adwokaci J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela i I. Munilla Muñoz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Technisynthese SARL (Saint-Pierre-Montlimart, Francja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 września 2010 r. (sprawa R 1380/2009-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Technisynthese SARL a El Corte Inglés, SA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) El Corte Inglés, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2014 r. – American Express Marketing & Development przeciwko OHIM (IP ZONE)

(Sprawy połączone T-102/11 i od T-369/12 do T-371/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenia słownych wspólnotowych znaków towarowych IP ZONE, EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE i EUROPEAN IP ZONE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2014/C 129/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: American Express Marketing & Development Corp. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci V. Spitz, A. Gaul, T. Golda i S. Kirschstein-Freund)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo i P. Bullock, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzje Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 grudnia 2010 r. (sprawa R 1125/2010-2) i z dnia 12 czerwca 2012 r. (sprawy R 1451/2011-2, R 1452/2011-2 i R 1453/2011-2) dotyczące zgłoszeń odpowiednio oznaczenia IP ZONE oraz oznaczeń EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE i EUROPEAN IP ZONE jako wspólnotowych znaków towarowych.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) American Express Marketing & Development Corp. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 130 z 30.4.2011.

Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2014 r. – Al Assad przeciwko Radzie

(Sprawa T-202/12) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie funduszy — Umieszczenie jednostki w wykazach osób objętych środkami ograniczającymi — Powiązania osobiste z członkami reżimu — Prawo do obrony — Rzetelny proces — Obowiązek uzasadnienia — Ciężar dowodu — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Proporcjonalność — Prawo własności — Prawo do życia prywatnego)

(2014/C 129/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bouchra Al Assad (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: adwokaci G. Karouni i C. Dumont)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: G. Étienne i M.M. Joséphidès, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie częściowej nieważności, po pierwsze, decyzji wykonawczej Rady 2012/172/WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 87, s. 103), po drugie, decyzji Rady 2012/739/WPZiB z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i uchylającej decyzję 2011/782/WPZiB (Dz.U. L 330, s. 21), po trzecie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 363/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 111, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2013, L 127, s. 27), i po czwarte, decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 147, s. 14), w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Bouchra Al Assad zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 21.7.2012.

Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2014 r. – Tubes Radiatori przeciwko OHIM – Antrax It (Grzejnik)(Sprawa T-315/12) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający grzejnik — Wcześniejszy wzór — Podstawa unieważnienia — Brak indywidualnego charakteru — Brak innego całościowego wrażenia — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Nasylenie stanu sztuki wzorniczej — Obowiązek uzasadnienia]

(2014/C 129/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Tubes Radiatori Srl (Resana, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci S. Vereia, K. Muraro, M. Balestriero i P. Menapace)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: F. Mattina, następnie P. Bullock, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Antrax It Srl (Resana) (przedstawiciel: adwokat L. Gazzola)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 kwietnia 2012 r. (sprawa R 953/2011-3) dotyczącą postępowania o sprawie unieważnienia prawa do wzoru pomiędzy Antrax It Srl a Tubes Radiatori Srl.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 3 kwietnia 2012 r. (sprawa R 953/2011-3).
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) OHIM pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Tubes Radiatori Srl.
- 4) Antrax It Srl pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 273 z 8.9.2012.

Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2014 r. – Globosat Programadora przeciwko OHIM – Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL)(Sprawa T-348/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SPORT TV INTERNACIONAL — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy SPROTV — Względna podstawa odmowy rejestracji — Dowód używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 i zasada 22 rozporządzenia (WE) nr 2868/95]

(2014/C 129/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Globosat Programadora Ltda (Rio de Janeiro, Brazylia) (przedstawiciel: adwokat S. Micallef)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Sport TV Portugal, SA (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci B. Braga da Cruz i J. Pimenta)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 maja 2012 r. (sprawa R 2079/2010-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Globosat Programadora Ltda et Sport TV Portugal, SA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Globosat Programadora Ltda zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 13.10.2012.

Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2014 r. – Borrajo Canelo przeciwko OHIM – Tecnoazúcar (PALMA MULATA)

(Sprawa T-381/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy PALMA MULATA — Rzeczywiste używania — Artykuł 15 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Używanie znaku towarowego w postaci różniącej się co do elementów niewpływających na jego charakter odróżniający]

(2014/C 129/25)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ana Borrajo Canelo (Madryt, Hiszpania); Carlos Borrajo Canelo (Madryt); i Luis Borrajo Canelo (Madryt) (przedstawiciel: adwokat A. Gómez López)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM był również, interwenient przed Sądem: Tecnoazúcar (Hawana, Kuba) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 maja 2012 r. (sprawa R 2265/2010-2) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Aną Borrajo Canelo, Carlosem Borrajo Canelo i Luisem Borrajo Canelo z jednej strony a Tecnoazúcar z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Ana Borrajo Canelo, Carlos Borrajo Canelo i Luis Borrajo Canelo zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 10.11.2012.

Wyrok Sądu z dnia 13 marca 2014 r. – Heinrich przeciwko OHIM – Komisja European Network Rapid Manufacturing)

(Sprawa T-430/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy European Network Rapid Manufacturing — Względna podstawa odmowy rejestracji — Naśladownictwo godła międzynarodowej organizacji rządowej — Artykuł 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 6 ter konwencji paryskiej]

(2014/C 129/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Heinrich Beteiligungs GmbH (Witten, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Theis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Komisja Europejska

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 lipca 2012 r. (sprawa R 793/2011-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Komisją Europejską a Heinrich Beteiligungs GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Heinrich Beteiligungs GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 17.11.2012.

Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2014 r. – Alsteens przeciwko Komisji

(Sprawa T-373/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Przedłużenie umowy — Oczywista niedopuszczalność skargi w pierwszej instancji — Prawo do bycia wysłuchanym — Możliwość oddzielenia aneksu przedłużającego umowę)

(2014/C 129/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Geoffroy Alsteens (Marcinelle, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, D. de Abreu Caldas i J. N. Louis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 8 maja 2013 r. w sprawie F-87/12 Alsteens przeciwko Komisji mające na celu uchylene tego postanowienia.

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 8 maja 2013 r. w sprawie F-87/12 Alsteens przeciwko Komisji zostaje uchylone.
- 2) Sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2014 r. – Argo Development and Manufacturing przeciwko OHIM– Clapbanner (Artykuły reklamowe)

(Sprawa T-41/14)

(2014/C 129/28)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Argo Development and Manufacturing Ltd (Ra'anana, Izrael) (przedstawiciel: adwokat B. Brisset)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Clapbanner Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 października 2013 r. w sprawie R 981/2012-3;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: Wzór wspólnotowy zarejestrowany dla towarów „artykuły reklamowe” – pod nr 1 684 325-0001

Właściciel wzoru wspólnotowego: Clapbanner Ltd

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: Twierdzono, że wzór nie jest nowy (art. 5 rozporządzenia nr 6/2002) i nie posiada indywidualnego charakteru (art. 6 rozporządzenia nr 6/2002)

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie prawa do spornego wzoru

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i oddalenie wniosku o unieważnienie

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 4, 5 i 6 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2014 r. – Heidrick & Struggles International przeciwko OHIM (THE LEADERSHIP COMPANY)

(Sprawa T-43/14)

(2014/C 129/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Heidrick & Struggles International, Inc. (Chicago, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: A. Norris, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 października 2013 r. w sprawie R 338/2013-2;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „THE LEADERSHIP COMPANY” dla usług z klas 35 i 44 – zgłoszenie nr 11 031 457

Decyzja eksperta: Odmowa rejestracji zgłoszonego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2014 r. – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik przeciwko Komisji

(Sprawa T-53/14)

(2014/C 129/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (Ottobrun, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Núñez Müller i T. Becker)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarżąca w ramach umów SES6-CT-2004-502596 (HyWays), SES6-CT-2005-019813 (HyApproval) i SES6-CT-2005-513542 (HarmonHy), zawartych między Komisją i m.in. skarżącą, obliczyła swoje koszty przedsięwzięcia zgodnie z obowiązującymi postanowieniami umownymi, w szczególności zgodnie z art. II.19 warunków ogólnych, i tym samym Komisja naruszyła swoje obowiązki umowne, obliczając odmiennie koszty przedsięwzięcia skarżącej, wydając noty obciążeniowe nr 3241314522 i 3241315423 (HyWays), nr 3241314527 i 3241314526 (HyApproval) oraz nr 3241314519 i 3241313756 (HarmonHy);
- stwierdzenie, że skarżąca w ramach umowy SES6-CT-2004-502596 (HyWays) otrzymała jedynie finansowy wkład Wspólnoty w wysokości 495 269,48 EUR i tym samym Komisja, wydając noty obciążeniowe nr 3241314522 i 3241315423, założyła niesłusznie, że skarżącej przyznano pomoc finansową w wysokości 604 240,79 EUR;
- stwierdzenie, że koszty, których kwalifikację Komisja zmieniła w ramach umowy SES-CT-2005-019813 (HyApproval) na podstawie Final Audit Report z dnia 15 lipca 2011 r. z management (MGT) na research (RTD), są faktycznie kosztami zarządzania;
- stwierdzenie, że skarżąca nie jest zobowiązana do zapłaty odszkodowania (*liquidated damages*) w ramach ww. umów na podstawie art. II.30 warunków ogólnych;
- stwierdzenie, że Komisja wydała niesłusznie ww. noty obciążeniowe, z wyjątkiem kwoty w wysokości 1 323,02 EUR dotyczącej noty obciążeniowej nr 3241314523 (HyWays), kwoty w wysokości 3 870,02 EUR dotyczącej noty obciążeniowej nr 3241314527 (HyApproval) oraz kwoty w wysokości 16 868,66 EUR dotyczącej noty obciążeniowej nr 3241314519 (HarmonHy), i że skarżąca nie jest winna zapłaty na rzecz Komisji kwot wymienionych w notach obciążeniowych z wyjątkiem wymienionych tutaj kwot;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy

— Skarżąca podnosi w ramach zarzutu pierwszego, że do obliczenia swoich kosztów przedsięwzięcia zastosowała metodę, która jest zgodna z art. II.19 warunków ogólnych spornych umów. Uważa zatem, że Komisja nie była uprawniona do zakwestionowania użytej przez nią metody obliczenia kosztów przedsięwzięcia i zastosowania przy wydaniu spornych not obciążających odmiennej metody obliczeniowej.

2. Zarzut drugi

— Skarżąca podnosi w tym miejscu, że w przedsięwzięciu HyWays otrzymała jedynie pomoc finansową w wysokości 495 269,48 EUR. W konsekwencji, wydając noty obciążeniowe, Komisja niesłusznie założyła, że skarżącej przyznano pomoc finansową w wysokości 604 240,79 EUR.

3. Zarzut trzeci

Skarżąca podnosi w ramach zarzutu trzeciego, że Komisja w przedsięwzięciu HyApproval niesłusznie zmieniła kwalifikację określonych kosztów z „Management” na „Research”.

4. Zarzut czwarty

— Skarżąca podnosi w tym miejscu, że Komisja nie jest uprawniona do żądania od niej odszkodowania na podstawie art. II.30 warunków ogólnych spornych umów.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2014 r. – Evyap przeciwko OHIM – Megusta Trading (DURU)

(Sprawa T-56/14)

(2014/C 129/31)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evyap Sabun Yağ Gliserin Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Istanbul, Turcja) (przedstawiciel: adwokat J. Güell Serra)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Megusta Trading GmbH (Zurych, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 listopada 2013 r. w sprawie R 1861/2012-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Megusta Trading GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy w kolorach czarnym i białym dla towarów z klasy 3 – zgłoszenie znaku towarowego nr 10 185 148

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe znaki towarowe nr 225 515, 192 722, 29 149, 31 665 i międzynarodowa rejestracja nr 802 256 dla towarów z klasy 3

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2014 r. – Stührk Delikatessen Import przeciwko Komisji

(Sprawa T-58/14)

(2014/C 129/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Stührk Delikatessen Import GmbH & Co. KG (Marne, Niemcy) (przedstawiciel: J. Sparr, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie AT. 39633 – Krewetki – C(2013)8286 wersja ostateczna z dnia 27 listopada 2013 r. doręczonej skarżącej w dniu 29 listopada 2013 r. w zakresie dotyczącym skarżącej;
- pomocniczo uchylenie grzywny nałożonej na skarżącą w całości;
- pomocniczo zmniejszenie wysokości grzywny nałożonej na skarżącą i ustanowienie grzywny nieprzekraczającej 188 300 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

- Komisja błędnie przyjęła, że skarżąca brała udział w kartelu łącznym w Niderlandach, Belgii, Francji i Niemczech, ponieważ uwzględniła ona jedynie ramy cenowe określone przez dwa przedsiębiorstwa wiodące na rynku względem odbiorcy w Niemczech Północnych i w konsekwencji brała udział jedynie w porozumieniu niezgodnym z konkurencją ściśle zawężonym miejscowo i rzeczowo.
- Skarżąca podnosi, że nie popierała stwierdzonych przez Komisję ustaleń dotyczących cen i ilości oraz podziału klientów innych uczestników na rynku w Niderlandach, Belgii i Francji, a także nie wiedziała o nich.
- Skarżąca podnosi, że Komisja częściowo nie uwzględniła prawidłowo stwierdzonych okoliczności, a częściowo błędnie je oceniła, niezgodnie z ich datami i treścią. Skarżąca zarzuca w tym kontekście również brak uwzględnienia wielu okoliczności łagodzących w ramach określenia wysokości grzywny.
- Skarżąca prezentuje ponadto stanowisko, wedle którego wytyczne dotyczące grzywien Komisji z 2006 r. i ich zastosowanie są bezprawne i naruszają zasadę określoności, a także ramy grzywien określone przez prawodawcę.

- Pomocniczo skarżąca podnosi, że Komisja w istotny sposób wykroczyła w postępowaniu, o którym mowa poza metodykę wytycznych dotyczących grzywien. Nie uwzględniła ona swego samoograniczenia wynikającego z wydania wytycznych dotyczących grzywien i w związku z tym wykroczyła poza udzielony jej zakres swobodnego uznania. Ponadto, w owym postępowaniu Komisja obliczyła grzywiny nałożone na uczestników w sposób arbitralny i głównym uczestnikom oraz podżegaczom do udziału w stwierdzonym przez nią kartelu łącznym obniżyła grzywiny w większym stopniu, niż skarżącej, wbrew jej własnym stwierdzeniom dotyczącym wagi naruszeń.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2014 r. – Blackrock przeciwko OHIM (INVESTING FOR A NEW WORLD)

(Sprawa T-59/14)

(2014/C 129/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Blackrock, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Malynicz, barrister, K. Gilbert i M. Blair, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 31 października 2013 r. w sprawie R 573/2013-1;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „INVESTING FOR A NEW WORLD” dla usług z klas 35 i 36 – zgłoszenie nr 11 144 706

Decyzja eksperta: Uznanie znaku za niezdolny do rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2014 r. – Monster Energy przeciwko OHIM – Balaguer (icexpresso + energy coffee)

(Sprawa T-61/14)

(2014/C 129/34)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Monster Energy Company (Corona, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: P. Brownlow, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Luis Yus Balaguer (Movera, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie R 821/2013-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Luis Yus Balaguer

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „icexpresso + energy coffee” dla towarów i usług z klas 9, 30, 32 i 35 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 950 403

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wcześniejsze znaki towarowe: wspólnotowe znaki towarowe nr 8 445 711, nr 8 815 722 i nr 8 815 748 dla towarów z klas 5 i 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2014 r. – Post Bank Iran przeciwko Radzie

(Sprawa T-68/14)

(2014/C 129/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Post Bank Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat D. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pkt 1 załącznika do decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 18);
- stwierdzenie nieważności pkt 1 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 3);
- uznanie, że art. 20 ust. 1 lit. c) decyzji Rady 2010/413/WPZiB⁽¹⁾, zmienionej art. 1 ust. 7 decyzji Rady 2012/35/WPZiB⁽²⁾ z dnia 23 stycznia 2012 r., oraz art. 23 ust. 2 lit. d) i art. 46 ust. 2 rozporządzenia 267/2012⁽³⁾ z dnia 23 marca 2012 r. nie mają zastosowania do strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Sąd jest właściwy do skontrolowania zarówno pkt 1 załącznika do decyzji Rady 2013/661/WPZiB, jak i pkt 1 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 i ich zgodności z ogólnymi zasadami prawa europejskiego.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja Rady 2010/413/WPZiB, zmieniona art. 1 ust. 7 decyzji Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r., i rozporządzenie Rady 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. naruszają prawo Unii i należy uznać, iż nie mają zastosowania do skarżącego, wskutek czego nieważne są decyzja Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. i rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r., które opierają się na nich, z następujących powodów:
  - Artykuł 46 ust. 2 rozporządzenia Rady 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. narusza art. 215 TFUE, jako że umożliwia on Radzie podjęcie decyzji o nałożeniu sankcji wobec strony skarżącej bez zastosowania procedury przewidzianej w art. 215 TFUE.
  - Artykuł 20 ust. 1 lit. c) decyzji Rady 2010/413/WPZiB, zmienionej art. 1 ust. 7 decyzji Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r., i art. 23 ust. 2 lit. d) rozporządzenia 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. naruszają przysługujące osobom prawa podstawowe chronione art. 2, 21 i 23 TUE i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim przyznają one Radzie arbitralne uprawnienia w zakresie podejmowania decyzji o osobie i podmiocie, na które Rada chce nałożyć sankcje, gdy Rada stwierdzi, że taka osoba lub podmiot wspiera rząd irański.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada naruszyła prawo i popełniła błąd faktyczny poprzez przyjęcie decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. w zakresie, w jakim dotyczą one strony skarżącej, z następujących powodów:
  - Konkretny powód umieszczenia Post Bank Iran w wykazie jest niepoparty dowodami. Strona skarżąca w jasny sposób zaprzeczyła, by udzielała rządowi irańskiemu wsparcia finansowego. Ponadto strona skarżąca nie udzielała Iranowi wsparcia jądrowego. Tym samym nie zostały spełnione przesłanki art. 20 ust. 1 lit. c) decyzji Rady 2010/413/WPZiB (zmienionej następnie art. 1 ust. 7 decyzji Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r., art. 1 ust. 8 decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. i art. 1 ust. 2 decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r.) oraz przesłanki art. 23 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 (zmienionego następnie art. 1 ust. 11 rozporządzenia Rady nr 1263/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r.).
  - Poprzez nałożenie na Post Bank Iran sankcji jedynie na tej podstawie, że jest spółką należącą do państwa, Rada dopuściła się dyskryminacji wobec strony skarżącej w porównaniu do innych irańskich spółek stanowiących własność publiczną, które nie podlegają sankcjom. Czyniąc tak, Rada naruszyła zasady równości, niedyskryminacji i dobrej administracji.
  - Rada nie podała w odpowiedni sposób powodów swojej decyzji o utrzymaniu strony skarżącej w wykazie podmiotów podlegających sankcjom. Odnosząc się do „wpływu środków w kontekście celów polityki Unii”, Rada nie wyszczególniła rodzaju wpływu, do którego się odnosi, oraz tego, w jaki sposób środki te dotyczyłyby takiego wpływu.
  - Poprzez utrzymanie strony skarżącej w wykazie spółek podlegających sankcjom Rada nadużyła władzy. Rada odmówiła w praktyce wykonania wyroku Sądu w sprawie T-13/11. Rada podważyła konstrukcję instytucjonalną Unii Europejskiej i przysługujące stronie skarżącej prawo do uzyskania sprawiedliwości i jej zastosowania. Rada uchyliła się także od własnych powinności i obowiązków na podstawie decyzji 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r., jakie zostały w wyraźny sposób określone wobec Rady przez Sąd w wyżej wymienionym wyroku.
  - Rada naruszyła zasadę uzasadnionych oczekiwań, nie wykonując wyroku Sądu dotyczącego postępowania, w którym Rada była stroną przeciwko stronie skarżącej i które Rada przegrała, nie stosując się do podstaw i uzasadnienia wyroku, popełniając błąd faktyczny w odniesieniu do działalności gospodarczej strony skarżącej i jej domniemanej roli względem rządu irańskiego, nie przeprowadzając jakiegokolwiek dochodzenia co do rzeczywistej roli strony skarżącej i jej działalności gospodarczej w Iranie, podczas gdy zostało to wskazane przez Sąd jako ważny aspekt systemu sankcji Unii Europejskiej wobec Iranu, oraz utrzymując sankcje po dniu 20 stycznia 2014 r., w którym to dniu Unia Europejska porozumiała się w przedmiocie działalności generujących przychody w odniesieniu do Iranu, gdyż nie uważa się już, że Iran jest zaangażowany w działalność związaną z rozprzestrzenianiem broni jądrowej.

- Rada naruszyła zasadę proporcjonalności. Sankcje odnoszą się do działalności związanej z rozprzestrzenianiem broni jądrowej przez Iran. Rada nie ustaliła i nie może ustalić, że strona skarżąca wspierała bezpośrednio lub pośrednio rozprzestrzenianie broni jądrowej w Iranie. Nawet nie twierdzi już, że przyczynia się konkretnie do rozprzestrzeniania broni jądrowej w Iranie. Przy uwzględnieniu braku wpływu sankcji na rozprzestrzenianie broni jądrowej cel sankcji nie uzasadnia cofnięcia korzyści wynikających dla strony skarżącej z wyroku Sądu i obciążenia przez nie ogólnego systemu ochrony sądowej w Unii Europejskiej, nie mówiąc o naruszeniu przysługującego stronie skarżącej prawa własności i prowadzenia działania handlowej. Wniosek ten jest wzmocniony przyjęciem w dniu 20 stycznia 2014 r. rozporządzenia Rady znoszącego niektóre sankcje w oparciu o uznanie, że Iran nie jest obecnie zaangażowany w działalność związaną z rozprzestrzenianiem broni jądrowej.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 19, s. 22).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2014 r. – Swatch przeciwko OHIM – Panavision Europe (SWATCHBALL)

(Sprawa T-71/14)

(2014/C 129/36)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Swatch AG (Biel, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Panavision Europe Ltd (Greenford, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 listopada 2013 r. w sprawie R 470/2012-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Panavision Europe Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SWATCHBALL” dla towarów i usług z klas 9, 35, 41 i 42 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6 543 524

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Rejestracje międzynarodowe i rejestracje wspólnotowych znaków towarowych dotyczące graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny „swatch” i słownego znaku towarowego „SWATCH”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2014 r. – Islamic Republic of Iran Shipping Lines i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-87/14)

(2014/C 129/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran); Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Teheran); Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Iran); IRISL Europe GmbH (Hamburg, Niemcy); IRISL Marine Services and Engineering Co. (Qeshm Island, Iran); Irano Misr Shipping Co. (Teheran); Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Teheran); Shipping Computer Services Co. (Teheran); Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Teheran); South Way Shipping Agency Co. Ltd (Teheran); i Valfajr 8th Shipping Line Co. (Teheran) (przedstawiciele: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, i M. Taher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/685/WPZiB z dnia 26 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 316, s. 46) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1203/2013 z dnia 26 listopada 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 316, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących;
- stwierdzenie, że nie mają zastosowania decyzja Rady 2013/497/WPZiB z dnia 10 października 2013 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 272, s. 46) i rozporządzenie Rady (UE) nr 971/2013 z dnia 10 października 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 272, s. 1);
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące podnoszą „zarzut niezgodności z prawem”, wnosząc o uznanie środków październikowych za bezprawne z tego względu, że: brakuje im właściwej podstawy prawnej, naruszają one uzasadnione oczekiwania skarżących oraz zasady celowości, pewności prawa, ne bis in idem i powagi rzeczy osądzonej; dyskryminują IRISL i naruszają przysługujące IRISL prawa podstawowe w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny; naruszają przysługujące skarżącym prawo do obrony i stanowią nadużycie uprawnień Rady.

Skarżące podnoszą następujące podstawy stwierdzenia nieważności zakwestionowanych środków.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że brak jest właściwej podstawy prawnej w odniesieniu do zakwestionowanych środków.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada popełniała oczywisty błąd, podejmując decyzje o objęciu środkami ograniczającymi każdej ze skarżących.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada naruszyła przysługujące skarżącym prawo do obrony.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zakwestionowane środki naruszają uzasadnione oczekiwania skarżących oraz zasady celowości, pewności prawa, powagi rzeczy osądzonej, ne bis in idem i niedyskryminacji.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że zakwestionowane środki naruszają w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny przysługujące skarżącym prawa podstawowe, w szczególności ich prawo do dobrego imienia i poszanowania własności.

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2014 r. – Harry’s New York Bar przeciwko OHIM – Harrys Pubar (HARRY’S NEW YORK BAR)

(Sprawa T-97/14)

(2014/C 129/38)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Harry’s New York Bar SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat S. Arnaud)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Harrys Pubar AB (Göteborg, Szwecja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawach połączonych R 1038/2012-1 i R 1045/2012-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „HARRY’S NEW YORK BAR” dla towarów i usług z klas 25, 30, 32 i 43 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3 383 445

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowane szwedzkie znaki towarowe Nos 356 009, 320 026, 315 142, 55 6513-1066 dla towarów i usług z klas 25 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania w sprawie R 1038/2012-1 i oddalenie odwołania w sprawie R 1045/2012-1

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2014 r. – Republika Grecka przeciwko Komisji

(Sprawa T-107/14)

(2014/C 129/39)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias, E. Leftheriotou i A. Vasilopoulou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji [2013/763/UE] z dnia 12 grudnia 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFFROW), notyfikowanej jako dokument nr C(2013) 8743 i opublikowanej w Dzienniku Urzędowym L 338/2013, w części, w której z finansowania Unii Europejskiej wyłączone są a) wydatki w łącznej wysokości 78 813 783,87 EUR poniesione przez Republikę Grecką w ramach systemu płatności jednolitej za lata budżetowe 2008–2010 oraz b) wydatki o łącznej wysokości 22 230 822,10 EUR poniesione przez Republikę Grecką w ramach systemu wzajemnej zgodności za lata budżetowe 2006–2010;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

1. W odniesieniu do korekty zastosowanej w zaskarżonej decyzji w ramach systemu płatności jednolitej, o którym mowa w rozporządzeniu nr 1782/2003 (uprawnienia do płatności) ⁽¹⁾:

Pierwszy zarzut nieważności:

- brak podstawy prawnej do zastosowania korekt w odniesieniu do obliczenia uprawnień do płatności jednolitej i rozdziału rezerwy krajowej, jak również błędna wykładnia i błędne zastosowanie art. 42 i 43 rozporządzenia nr 1782/2003, art. 21 i art. 28 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 795/2004 ⁽²⁾ oraz art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005 ⁽³⁾, oraz
- niezgodne z prawem zastosowanie korekt ryczałtowych w ramach systemu pomocy jednolitej, ponieważ nie istnieje ważna podstawa prawna do zastosowania dawnych wytycznych, o których mowa w dokumencie VI/5530/1997, do Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) i do systemu płatności jednolitej, ewentualnie zastosowanie dawnych wytycznych do nowej WPR stanowi niewłaściwe korzystanie z uprawnień dyskrecjonalnych przyznanych Komisji Europejskiej w ramach korekt finansowych i jednocześnie narusza poważnie zasadę proporcjonalności.

Drugi zarzut nieważności dotyczący uwzględnienia wszystkich pastwisk w obliczeniu kwot referencyjnych:

- z naruszeniem zasad pewności prawa, proporcjonalności i przekraczając granice przysługującego jej uznania, Komisja proponuje korektę ryczałtową w wysokości 5%, podczas gdy nie powinna proponować żadnej korekty bądź ewentualnie powinna ograniczyć ją do 2%.

Trzeci zarzut nieważności dotyczący uwzględnienia wszystkich pastwisk w obliczeniu kwot referencyjnych:

- naruszenie art. 4 rozporządzenia nr 2529/2001, w związku z czym podstawa obliczenia zaproponowanej korekty ryczałtowej jest błędna, korekta ta powinna ograniczać się do kwoty 162 920 267,28 EUR za rok 2007, 162 528 761,38 EUR za rok 2008 i 161 343 586,94 za rok 2009.

Czwarty zarzut nieważności dotyczący rozdziału rezerwy krajowej:

- błędna wykładnia przepisów art. 42 rozporządzenia nr 1782/03 i art. 21 rozporządzenia nr 795/2004 (kryteria rozdziału rezerwy krajowej) i błędna ocena okoliczności faktycznych.

Piąty zarzut nieważności dotyczący rozdziału rezerwy krajowej:

- brak przesłanek wymaganych do zastosowania rozporządzenia nr 1290/2005, ponieważ stwierdzenia Komisji dotyczące krajowych kryteriów rozdziału rezerwy krajowej nie stanowią naruszenia tego rozporządzenia;
- błędna wykładnia i błędne zastosowanie art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005 oraz wytycznych zawartych w dokumencie VI/5530/1997, ponieważ z jednej strony zarzuty podniesione przez Komisję w odniesieniu do kryteriów rozdziału rezerwy krajowej, nawet jeśli zostałyby udowodnione, nie doprowadziły do wypłaty kwot na rzecz osób nieuprawnionych i nie wiązały się z ryzykiem szkody dla EFRG, zaś z drugiej strony, zarzuty, o których mowa, nie są związane z brakiem przeprowadzenia kontroli kluczowej i, w konsekwencji, nie uzasadniają zastosowania korekty ryczałtowej w wysokości 10%.

2. W odniesieniu do korekty zastosowanej w zaskarżonej decyzji w ramach systemu wzajemnej zgodności:

Szósty zarzut nieważności:

- dokument Komisji AGRI-2005–64043 przyjęty w dniu 9 czerwca 2006 r. nie może stanowić podstawy prawnej do zastosowania korekty finansowej. W każdym razie nie może on działać ze skutkiem wstecznym do celów zastosowania korekty za rok składania wniosków 2006.

Siódmy zarzut nieważności dotyczący w szczególności roku składania wniosków 2008:

- korekty finansowe zostały zastosowane z naruszeniem procedury przewidzianej w art. 11 rozporządzenia nr 885/2006 i w art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005, oraz
- w każdym razie wskutek błędnej oceny okoliczności faktycznych i niewystarczającego uzasadnienia Komisja doszła do wniosku, że udowodnione są uchybienia w kontrolach kluczowych w ramach systemu wzajemnej zgodności.

Ósmy zarzut nieważności: błędna wykładnia dokumentu AGRI-2005–64043:

- przekroczenie granic uznania przysługującego Komisji, co doprowadziło do zastosowania korekt w nieproporcjonalnej wysokości w stosunku do stwierdzonych uchybień, jako że zastosowana została korekta w wysokości 5% za lata 2006 i 2007, oraz
- błąd przy ustalaniu podstawy obliczenia zastosowanej korekty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) Nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników (Dz. U. L 141, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2014 r. – Bunge Argentina przeciwko Radzie

(Sprawa T-116/14)

(2014/C 129/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bunge Argentina SA (Buenos Aires, Argentyna) (przedstawiciele: J. Bellis i R. Luff, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. L 315, s. 2) w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczenia się przez instytucje oczywistego błędu w ocenie stanu faktycznego poprzez stwierdzenie, że miało miejsce zakłócanie cen nasion soi i oleju sojowego uzasadniające zastosowanie art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, tak jak został zinterpretowany przez instytucje w niniejszej sprawie, nie może mieć zastosowania do przywozów z państwa będącego członkiem WTO, ponieważ jest to niezgodne z Porozumieniem antydumpingowym WTO.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że ocena szkody nie uwzględnia czynników, które przerywają związek przyczynowy między podnoszoną szkodą a przywozami uważanymi za dumpingowe z naruszeniem art. 3 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51)

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2014 r. – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte przeciwko OHIM – Arçelik (AquaPerfect)

(Sprawa T-123/14)

(2014/C 129/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat S. Biagosch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Arçelik AS (Stambuł, Turcja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie R 314/2013-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Arçelik AS

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „AquaPerfect” dla towarów z klasy 7 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 330 454

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy nr 9 444 118 „waterPerfect” dla towarów z klasy 7

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zakwestionowanej decyzji i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

**Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2014 r. – adidas przeciwko OHIM – Shoe Branding Europe
(emblem w postaci dwóch równoległych pasków)**

(Sprawa T-145/14)

(2014/C 129/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: adidas (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard i J. Fuhrmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 listopada 2013 r. w sprawie R 1208/2012-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Shoe Branding Europe BVBA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Znak towarowy („znak towarowy innego rodzaju”) dla obuwia z klasy 25 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 398 141

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowe znaki towarowe nr 3 517 646, nr 3 517 612, nr 3 517 588, nr 3 517 661, nr 4 269 072, nr 6 081 889; niemieckie znaki towarowe nr 944 624, nr 944 623, nr 399 50 559, nr 897 134; międzynarodowy znak towarowy nr 391 692 dla towarów z klas 18, 25 i 28; i niezarejestrowany(e) znak towarowy/oznaczenie używany(e) w obrocie handlowym w Niemczech

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 12 marca 2014 r. – CR przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-128/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Prawo do dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu — Zwrot nadpłaconych kwot — Zamiar wprowadzenia administracji w błąd — Dowód — Brak możliwości powołania się względem administracji na pięcioletni termin na podniesienie żądania zwrotu nadpłaconych kwot — Zarzut niezgodności z prawem — Postępowanie poprzedzające wniesienie skargi — Zasada zgodności — Zarzut niezgodności z prawem podniesiony po raz pierwszy w skardze — Dopuszczalność)

(2014/C 129/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CR (przedstawiciele: adwokaci A. Salerno i B. Cortese)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: V. Montebelle-Demogeot et E. Taneva, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i A. Bisch, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o przystąpieniu, na podstawie art. 85 ust. 2 regulaminu pracowniczego, do odzyskania wszelkich kwot dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu, wypłaconych skarżącemu bez podstawy prawnej, a nie tylko tych wypłaconych mu bez podstawy prawnej w okresie ostatnich pięciu lat

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) CR ponosi własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Parlament Europejski.
- 3) Rada Unii Europejskiej, mająca status interwenienta, ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013, s. 73.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 5 marca 2014 r. – DC przeciwko Europolowi

(Sprawa F-77/13) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Europolu — Niezdolność do pracy — Świadczenie z tytułu niezdolności do pracy — Obliczanie odsetek — Żądanie odszkodowania — Oczywista niedopuszczalność)

(2014/C 129/44)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: DC (przedstawiciel: W. Brouwer, avocat)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. C. Neumann i J. Arnould, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji ustalającej odsetki płatne od kwoty uiszczonej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w następstwie dwóch wypadków, które nastąpiły podczas dwóch podróży służbowych.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) DC pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Europejski Urząd Polityki.

(¹) Dz.U. C 352 z 30.11.2013, s. 27.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2013 r. – ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-119/13)**

(2014/C 129/45)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci D. de Abreu Caldas i J.-N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o przeniesieniu uprawnień emerytalnych skarżących w ramach systemu emerytalnego Unii stosującego nowe przepisy wykonawcze do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji dotyczących obliczenia podlegających zaliczeniu uprawnień emerytalnych nabytych przez nich przed podjęciem służby w Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2013 r. – ZZ przeciwko OHIM**(Sprawa F-125/13)**

(2014/C 129/46)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Przedmiot i opis sporu

Żądanie stwierdzenia nieważności sprawozdania z oceny za rok 2012, za okres od 1 października 2011 r. do 31 grudnia 2012 r. oraz uchylenia celów wyznaczonych na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2013 r., a także żądanie zasądzenia odszkodowania wraz odsetkami.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności dotyczącego skarżącego sprawozdania z oceny (appraisal report) z dnia 15 marca 2013 r. za okres od 1 października 2011 r. do 31 grudnia 2012 r.;
- uchylenie celów wyznaczonych skarżącemu przez OHIM na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2013 r.;

- zasądzenie od OHIM na rzecz skarżącego zadośćuczynienia za krzywdę w odpowiedniej wysokości ustalonej według uznania Sądu;
  - obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.
-

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-689/13**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 85 z dnia 22 marca 2014 r.)

(2014/C 129/47)

Komunikat w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-689/13 Bilbaína de Alquitranes i in. przeciwko Komisji otrzymuje brzmienie:

„Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2013 r. – Bilbaína de Alquitranes i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-689/13)

(2014/C 85/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Vizcaya, Hiszpania); Deza a.s. (Vlašské Meziříčí, Republika Czeska); Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Hiszpania); Koppers Denmark A/S (Nyborg, Dania); Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Zjednoczone Królestwo); Koppers Netherlands BV (Uithoorn, Niderlandy); Rütgers Basic Aromatics GmbH (Castrop-Rauxel, Niemcy); Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia); Rütgers Poland Sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Polska); Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Zjednoczone Królestwo); Grupo Ferroatlántica, SA (Madrid, Hiszpania); SGL Carbon GmbH (Meitingen, Niemcy); SGL Carbon GmbH (Bad Goisern am Hallstättersee, Austria); SGL Carbon (Passy, Francja); SGL Carbon, SA (La Coruña, Hiszpania); SGL Carbon Polska S.A. (Racibórz, Polska); ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Niemcy) i Tokai Erftcarbon GmbH (Grevenbroich, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem i C. Mereu)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi,
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu w zakresie, w jakim klasyfikuje CTPHT jako H400 i H410,
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 944/2013 z dnia 2 października 2013 r. dostosowującego do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (rozporządzenia CLP) (Dz.U. L 261, s. 5) w części, w której pak, smoła węglowa wysokotemperaturowa, numer CAS 65996-93-2 (zwany dalej „CTPHT”), jest klasyfikowany jako „Aquatic Acute 1 (H400)” i „Aquatic Chronic 1 (H410)” (zwanej dalej „zaskarżonym aktem”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty:

1. Zaskarżony akt jest niezgodny z prawem, gdyż narusza przepisy rozporządzenia REACH i rozporządzenia CLP dotyczące zaklasyfikowania materiałów jako toksycznych dla środowiska wodnego oraz badań, które należy uznać w tym zakresie, jak też zasadę równego traktowania, w zakresie, w jakim odrzuca badania przeprowadzone zgodnie z rozporządzeniem REACH i wytycznymi OECD i wymaga przeprowadzenia testów, które nie są oparte na uznanej metodzie standardowej.

2. Zaskarżony akt jest niezgodny z prawem, gdyż jest oparty na oczywistym błędzie w ocenie, bo nie uwzględniono w nim obojętnych właściwości CTPHT, które mają wyraźne istotne oddziaływanie na badanie światłem UV i na zastosowanie metody podsumowującej. Określono w nim współczynniki M dla składników PAH, nie dokonując prawidłowej oceny przywołanych badań, i odrzucono informacje dostarczone przez skarżące bez wystarczającego uzasadnienia.
  3. Zaskarżony akt jest niezgodny z prawem, gdyż narusza zasady przejrzystości i prawa do obrony obowiązujące w prawie Unii.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL